

De Harige Vrouwen van Daelderdeugd

Een komische western

door

J.J.M. OUWEHAND

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE HARIGE VROUWEN VAN DAELDERDEUGD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J.J.M. OUWEHAND** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Eddie: Rover, gekleed in typische western-kleding, Hoed, blouse met leren vest, bandana, riem met revolvers...

Fred: Rover, gekleed in typische western-kleding, Hoed, blouse met leren vest, bandana, riem met revolvers...

Berrie: Rover, gekleed in typische western-kleding, maar alles net een beetje te groot en te net niet

Ma: Moeder van de rovers, gekleed in simpele hooggesloten jurk maar wel met cowboy-laarzen eronder. Ze draagt een zweepje bij zich en haar haar zit in een knot.

Burgemeester van Daelder: Een typische burgemeester, met een hoge hoed, een net pak, een grote snor en een zakdoek in zijn borstzak.

Sheriff van Pal: Typische Sheriff-outfit, lange zwarte jas, witte blouse met een gilette, zwarte hoed, revolver en natuurlijk een sheriff-ster

Burgurdur: Gekleed als een heer van stand, net pak, wandelstok, bolhoedje en een pijp.

Louise: Gekleed als dame van stand, nette jurk, nette hoed.

Elzevier: Nette jurk en een hoedje op

Therza: Nette jurk en een hoedje op

tip: De koets, de trein, de saloon en alle overige decors hoeven niet daadwerkelijk uitgevoerd te worden. De suggestie door middel van geluid, of het gebruik van een tafel is voldoende.

Scène 1

We horen western muziek en zien een leeg decor.

Dan verschijnt er een trein (of enkel het geluid van een trein) en we zien twee rovers op een paard; Fred en Eddie. Ze rijden achter de trein aan, en halen deze langzaam maar gestaag in. Ze vuren hun revolvers af in de lucht.

Fred: Vrees volk! Jullie worden beroofd door de broeders Zwartzicht!

Eddie: Yaaah!!

Fred: Handen in de lucht!!

Eddie: Jullie geld of jullie leven!!

Fred: Ik zou kiezen voor het eerste! Hahahaha!

Eddie: Geef jullie over!!

Fred: Jullie kunnen geen kant op!!

Eddie: Hahaa!

Fred: Eddie!?

Eddie: Ja?

Fred: Waarom stopt de trein niet??

Eddie: Weet ik niet...

Dan komt er een derde rover aangegaloppeerd.

Berrie: Hee jongens! Wacht op mij!

Fred: Berrie?? Waarom stopt de trein niet?

Berrie: Wat?

Fred: Waarom stopt de trein niet? Waar heb je de boomstam neergelegd?

Berrie: Oh...

Fred: Je hebt toch wel een boomstam op het spoor gelegd?

Berrie: Misschien... nee....

Eddie: Berrie stomme sukkel dat je bent!!

Berrie: Wacht, ik doe het nu nog wel even! *(Berrie weer af)*

Fred: Laat de trein maar gaan Eddie...

Eddie: Nooit!

Fred: Je haalt hem niet in Eddie!

Eddie: Laat me op z'n minst een paar ramen kapotschieten!

De trein rijdt door, en Eddie gaat er achteraan. Berrie komt terug, hij draagt takken bij zich.

Berrie: Ik kan geen boomstam vinden, dus ik dacht, misschien, als ik heel veel takken op het spoor leg, dat de trein dan ook wel stopt...ow,

ik ben te laat zeker?

Fred: Verdorie Berrie!! Hoe kun je nou zo stom zijn?

Berrie: sorry broer...ik zal de volgende keer beter mijn best doen...

Fred: Dat zeg je altijd, en iedere keer verpest je het weer!

Berrie: Ja dat is waar, maar de volgende keer zal ik écht geen fouten meer maken.

Fred: Luister Berrie... Ik denk dat het beter is dat je niet meer meegaat met ons.

Berrie: Wat...? Maar... we zijn toch familie? Dit is toch een familiebedrijf?

Fred: Vind je het niet leuk om samen met mama te zorgen voor het eten en het huishouden, hm? Dat kan ook heel spannend zijn!

Berrie: Nee, ik ben een rover net als jullie! Goed, ik maak wel eens fouten...

Eddie: *(komt terug)* Berrie!! Stomme imbeciel! Kom hier, dan sla ik je helemaal in elkaar!

Fred beschermt zijn broer, die angstig achter hem duikt.

Fred: Eddie rustig man! Hij kan er niks aan doen, hij weet niet beter!

Eddie: Weet je wel wat die trein waard was?

Berrie: Nee...?

Eddie: Heel veel!! Allemaal rijke mensen met dikke portemonnees! Koffers vol dure dingen! Dat had allemaal van ons kunnen zijn nu!! Het enige wat je hoefde te doen was een boomstam op het spoor te leggen! Zelfs dat kun je niet!

Berrie: Sorry...

Fred: Eddie rustig! Berrie en ik hebben net afgesproken dat hij niet meer mee zal gaan. He Berrie?

Berrie: Ja...

Eddie: Dat is hem geraden! Hij is geen stuiver waard. Een halfgare idioot, dat is wat hij is! Hoe dat uit dezelfde moeder is gekomen is mij een raadsel.

Fred: Eddie...

Eddie: Met zijn achterlijke ezel.

Berrie: Mijn ezel is niet achterlijk!

Fred: Jongens...

Berrie: Jij bent zelf achterlijk!

Eddie trekt zijn revolver richting Berrie, Fred trekt de zijne richting Eddie, en Berrie kan zijn revolver niet vinden, en doet alsof.

Eddie: Neem dat terug!
Fred: Eddie, doe dat ding weg!
Eddie: Neem dat terug of... je ezel krijgt een kogel door zijn kop!
Berrie: Nee!!
Fred: Zeg sorry Berrie!
Berrie: Sorry...
Eddie: Goed zo.

De revolvers worden weer opgeborgen. Opgelucht geeft Berrie zijn ezel een knuffel.

Eddie: Jullie mogen aan mama uitleggen waarom we geen buit hebben meegenomen. Yah! *(Hij rijdt weg.)*
Fred: Nou, vooruit, lopen.
Berrie: Zou ze boos zijn?
Fred: Waarschijnlijk. *(Berrie en Fred ook af.)*

Dan verschijnen er twee statige figuren op het podium, het zijn de Sheriff en de burgemeester. Ze wachten.. De Sheriff kijkt nerveus op haar horloge. Ze haalt een potje pilletjes uit haar zak, en neemt er een handjevol van in.

Burgemeester: Geen zorgen mijn beste, er is nog nooit een trein te laat gekomen op mijn perron.
Sheriff: Tenzij er iets mis is... misschien is de trein overvallen...
Burgemeester: Ach, jij maakt je altijd zo'n zorgen. Je neemt je positie als Sheriff wel heel serieus he?
Sheriff: Natuurlijk neem ik mezelf serieus. De rovers en dieven hebben uw hele stadje al leeggeplunderd! Het weiland is leeggeroofd, al onze paarden, ossen en schapen zijn gestolen...
Burgemeester: Ach, die beesten zijn gewoon even aan de wandel, die komen vanzelf wel weer terug.
Sheriff: Onze bank is tot op de laatste cent leeggeplunderd...
Burgemeester: De economische crisis treft iedereen...
Sheriff: De laatste inwoners zijn alweer maanden vertrokken, er is niets meer over van onze mooie stad. Allemaal door die afschuwelijke broeders Zwartzicht, als ik hen ooit te pakken krijg dan hang ik ze persoonlijk aan de hoogste boom!
Burgemeester: Nou nou nou Sheriff, u bent vandaag in een uiterst pessimistische bui. Ik zie graag dat u uw humeur weldra wat positiever stemt. Let wel, u zou toch niet graag willen dat het eerste wat onze gasten zien zodra zij arriveren, uw sikkeneurige gelaat

betreft?

Sheriff: Nee natuurlijk niet maar...

Burgemeester: U weet nog wat we hebben afgesproken?

Sheriff: Alleen spreken zodra ik wordt aangesproken door meneer, deur voor hen openhouden en indien nodig jassen aannemen.

Burgemeester: Heel goed.

Sheriff: Al voel ik me er niet helemaal prettig bij. Dat soort regels lijken mij eerder van toepassing op een butler. Ik ben een Sheriff!

Burgemeester: Ja precies prima prima. En vergeet niet om te spreken met twee woorden.

Sheriff: Ja burgemeester.

Burgemeester: Ik zou graag zien dat heer Burgurdur en zijn echtgenote hier een fijne toekomst op kan bouwen. Nieuwe inwoners, nieuwe inkomsten. Uw positie als Sheriff van mijn geliefde stad Daelderdeugd hangt er vanaf.

Sheriff: Begrepen meneer de burgemeester.

Burgemeester: Oh, en zeg niets over onze geheime kluis.

Sheriff: Natuurlijk.

Burgemeester: Heel fijn. Ach, hoor ik daar niet een trein? Precies op tijd. Ik zei het toch.

Sheriff: Ja meneer de burgemeester.

De trein arriveert, er stapt een deftige koppel op het duo af. De man rookt een pijp.

Burgemeester: De heer en mevrouw Burgurdur! Welkom welkom in Daelderdeugd! Als uw nieuwe burgemeester wil ik jullie van harte welkom heten in jullie nieuwe onderkomen.

Burgurdur: Dank u dank u, zeer vriendelijk ontvangst, persoonlijk doch formeel, dat stemt mij gunstig.

Burgemeester: Ah, mooi. Hoort u dat, dat stemt hem gunstig.

Burgurdur: Al mis ik wel een stukje fanfare, hah-hah-hah.

Burgemeester: Hah-hah-hah (*Stoot de Sheriff aan.*) Regel een fanfare! Hah-hah-hah.

Sheriff: Wh...hoe... (*De burgemeester trapt haar af*)

Burgemeester: Natuurlijk hebben we een fanfare zeg, kom nu, hahhah, zijn wij niet een welvarende commune vol kunst en cultuur?

Burgurdur: Werkelijk? Hoe alleraardigst.

Burgemeester: Tuurlijk tuurlijk, ik hoef maar af te tellen, en het begint te spelen.

Burgurdur: Zo zo.

Burgemeester: Zeker. Heeft u een verzoeknummertje?

Burgurdur: Nou nou, wat leuk. Een verzoek nummer. Laat me even nadenken.

Burgemeester: Neem uw tijd.

Intussen komt de Sheriff terug, met een geïmproviseerd one-man-band-outfit. (mondharmonica, vuilnisbakdekstels, toetertje, tambourijn en een banjo)

Louise: Ik weet een mooi nummer. Doe maar, "Poor lonesome cowboy", daar kan ik altijd wel erg van genieten.

Burgemeester: Tuurlijk, geen probleem, vier, drie, twee, een...

De Sheriff speelt haar uiterste best, maar het klinkt uiteraard nergens naar. De burgemeester zingt overtuigend mee.

Burgemeester: I'm a poor lonesome cowboy, I'm a long long way from home, heel goed, keurig, hmmm-mm-mm... from dusk till the day is done... heel mooi knap hoor. Zo is het wel goed. Stop maar. (Sheriff stopt en gaat af.) Laat me u uw nieuwe onderkomen wijzen.

Burgurdur: Heel fijn, dank u.

Burgemeester: Zoals u ziet heeft u gekozen voor een zeer rustig stadje, waar de harmonie met de natuur voorop staat. Kijk, cactussen. Hebben we hier ook.

Burgurdur: Kijk Louise schatjepoepie van me, ze hebben hier ook cactussen.

Louise: Prachtig lieveling.

Burgemeester: Momenteel is ons inwonersaantal ietswat beneden peil, u zult dus iets minder burens hebben dan u wellicht gewend bent.

Burgurdur: Geen probleem. Wij houden van onze privacy, he snoepeliewoepelie?

Louise: Ja lieveling.

Burgemeester: Heel goed, dan bent u hier aan het goede adres. Laten we een borrel drinken op mijn nieuwe inwoners! U kunt mij alles vertellen over uzelf.

De Sheriff heeft ondertussen een tafeltje neergezet en fungeert nu als barvrouw.

Sheriff: Wat mag het wezen?

Burgemeester: Twee dubbele whiskeys, en een whiskey voor mevrouw.

Sheriff: Natuurlijk.

Burgurdur: Was zij net niet de fanfare?

Burgemeester: Ach, laat ik u even voorstellen, dit is Sheriff van Pal, uitvoerend handhaver van onze wetten.

Louise: Sheriff? In zo'n verlaten stadje als deze? U zult zich wel vervelen.

Sheriff: Dat valt best mee. In iedere hoek schuilt gevaar, en het is mijn taak om deze te ontdekken.

Burgurdur: Gevaar? Nee toch? *(Ze zet de drie whiskey's neer, en de burgemeester drinkt er direct een op.)*

Burgemeester: Welnee, ze kletst uit haar nek.

Sheriff: Het verbaast me dat uw oog gevallen is op zo'n schamel stadje als deze... u houdt niet van mensen?

Burgurdur: Jawel hoor, maar wij hebben besloten dat wij voorlopig even moeten focussen op ons huwelijk en elkaar. Er zijn belangrijker zaken in het leven dan gezellig naar de saloon gaan en kaarten met je vrienden. He mopsiepopsie?

Louise: Ja lieveling.

Burgurdur: Dus toen we hoorde dat Daelderdeugd te kampen had met leegstand besloten we ons hier te vestigen.

Louise: En met jullie lage prijzen, konden we het pand in een keer afbetalen, en kan mijn man heerlijk genieten van ons welverdiende spaarcentjes.

Burgemeester: Daarover gesproken, mochten jullie uw waardevolle spulletje veilig willen opbergen. Wij hebben een geheime kluis waar jullie gebruik van kunnen maken. *(Hij wijst naar de kluis)*

Sheriff: Meneer de burgemeester!

Burgemeester: Wat? Ik geef hem toch niet de code van de kluis ofzo? Ha haah! Dan zou hij zo onze geheime voorraad goudstaven kunnen meenemen.

Sheriff: Luister niet naar hem, hij is wat aangeschoten. Hij maakt maar een grap, we hebben geen geheime goudstaven.

Burgemeester: Wel.

Sheriff: Nee hoor.

Burgemeester: Van Pal, wat doe je toch weer geheimzinnig. Meneer Burgurdur mag best weten dat we geen armoedzaaiers zijn.

Sheriff: Maar....

Burgemeester: Hou op nu. Je beledigt onze gasten nog. Neem het haar niet kwalijk. Ze is erg waaks over uw en onze bezittingen. Maar goed, maakt u zich daar maar niet druk over. Vertel, wat doet u van beroep, waar komt u vandaan, hoelang zijn jullie getrouwd en hebben jullie huisdieren? Want ik ben allergisch voor katten.

Burgurdur: Nou, ik ben, ik bedoel ik was een juwelier. Maar nu niet

meer...

Burgemeester: Oh, nou, er staat hier nog een juwelierszaak leeg. Wellicht wilt u hier een zaak openen?

Burgurdur: Nee dank u. Ik heb mijn buik vol van het ondernemersschap. Na meerdere keren te zijn overvallen, geef ik het op.

Burgemeester: Ook al overvallen? Tis wat.

Sheriff: Overvallen door wie? Ook door de broeders Zwartzicht? Nee nee, die werken alleen lokaal. Wilde Willem? Harrie met de dubbele lopen? De Bende van de Blauwe Bandana's?

Burgurdur: Geen idee. Het enige wat ik zag was een paarse bandana en een zwarte hoed.

Sheriff: Paarse bandana zwarte hoed? Klinkt als Ruige Huig.

Louise: Ruige Huig?

Sheriff: Ja zo noemen we hem, omdat hij de ruigste bandiet van heden dag is... Wacht...

Louise: Een keer is hij zelfs in zijn schouder geschoten, mijn arme schaapje.

Burgurdur: Ja, dat was wel even schrikken.

De Sheriff bladert wat in een boekje en haalt er een poster uit met een getekend gezicht van Ruige Huig, beloning "tien goudstukken".

Sheriff: Is dit hem?

Burgurdur: Nou, de bandana lijkt sprekend.

Sheriff: Jep, dat is Ruige Huig, hij wordt gezocht in zes staten voor het overvallen van diverse juwelierszaken. Gevaarlijk kereltje, heeft al meerdere slachtoffers gemaakt. U mag van geluk spreken dat hij u slechts in uw schouder schoot. Huig staat bekend om zijn uitmuntende schietcapaciteiten. Alle andere juweliers die hij neerschoot, kunnen het niet navertellen! Hij is meedogeloos! Zo groot als een beer, zo sterks als een os, en vermoordt een ieder die in zijn weg staat!

Burgemeester: Van Pal, rustig aan! *(Ze neemt nog een paar kalmeringspilletjes.)*

Louise: Nee toch? Hoor je dat lieveling? Je had dood kunnen zijn!

Burgemeester: Helemaal waar. Ah, daar is onze whiskey, houdt u van whiskey?

Burgurdur: Nee dank u.

Burgemeester: Heel goed, hier. Deze whiskey heeft twintig jaar gerijpt, dat maakt deze whiskey ouder dan mijn vriendin hah-hah-hah... nee hoor, ik heb geen vriendin. Ik had een vrouw, maar die is ondertussen ook vertrokken.

Burgurdur: Neem me niet kwalijk, wij hebben een lange reis achter de

rug en willen graag even rusten. Kunt u mij ons nieuwe onderkomen wijzen alstublieft?

Burgemeester: Tuurlijk, moment. *(De burgemeester drinkt de de whiskey op, en valt direct in slaap.)*

Sheriff: Welk adres moet u zijn?

Burgurdur: Het huis met de luikjes, naast de voormalige barbier.

Sheriff: Goed, volg mij maar.

Burgurdur: Heel fijn, dank u. *(Sheriff, Burgurdur en Louise af)*

Dan schrikt de burgemeester wakker, kijkt wat verdwaasd om zich heen, en gaat dan ook af.

Scène 2

Er is qua decor niets veranderd, er staat nog steeds een tafel. Ma Zwartzicht komt op met een grote pan stampot. Dan komt Eddie binnen, hij geeft zijn moeder een kus op de wang.

Eddie: Dag mam.

Ma: Dag jongen, hoe was je dag?

Eddie: Slecht.

Ma: Goed zo. Hang je jas op.

Dan komen Fred en Berrie ook op.

Fred: Dag mam.

Geeft haar een kus op de wang.

Berrie: Dag mam

Geeft haar een kus op de wang.

Ma: Dag jongens, veeg jullie voeten. Zoouo... stampot voor mijn grote kerels. *(Eddie wil een hap nemen, maar Ma slaat zijn lepel uit zijn handen.)* Eerst handen wassen!

Eddie: Ja ma. *(Ze wassen hun handen met een kwak spuug. Dan gaan ze eten.)*

Ma: Dus wie gaat me uitleggen waarom jullie niks bij jullie hebben?

Eddie: Berrie.

Berrie: Uhm... Ik eh was vergeten...

Fred: ...zeg het maar Berrie...

Berrie: Ik... wilde het goed doen maar...

Ma: Maar wat knul?

Berrie: ...maar...

Eddie: Hij was vergeten de boomstam op de rails te leggen!

Ma: Niet klikken! *(Geeft Eddie een tik)* Vertel het maar in je eigen woorden Berrie.

Berrie: Ik wist dat ik iets moest doen, maar ik was het vergeten...

Fred: Hij was het gewoon vergeten...

Ma: Ach, dat is ook best moeilijk om te onthouden hè.

Berrie: Ja... best wel.

Ma: Ja... maar ik weet daar wel iets op.

Berrie: Ja?

Ma: Weet je wat goed helpt tegen een slecht geheugen?

Fred: Ma...

Ma: Drie dagen niks eten. Helpt als een tierelier. *(Ze schept Berries eten terug in de pan)*

Berrie: Maar... dan krijg ik hartstikke honger..

Ma: Beter alleen jij, dan dat wij straks allemaal hartstikke honger krijgen, en dat is wat er gebeurd als jullie niet snel met een dikke buit thuiskomen. Dat wil je toch niet Berrie?

Berrie: Nee...

Ma: Nou hup, in je hoek. (*Berrie gaat in een hoek staan*) Zo. En wat nu?

Eddie: Wachten op de volgende trein?

Fred: We zouden ook eens kunnen kijken of er in de stad nog wat te halen valt...

Eddie: Nah, Daelderdeugd is helemaal leeg, vorige maand heb ik de laatste inwoners beroofd.

Fred: Misschien wordt het tijd dat we eens verderop gaan kijken...

Ma: Als je maar voor het eten thuis bent.

Eddie: Ja, er valt hier niks meer te halen man. Maar de eerstvolgende nederzetting is een week reizen. Athans, met een sterk paard. Twee weken met de mijne.

Ma: Moet ik dan helemaal alleen blijven in deze gevaarlijke buurt?

Eddie: Gevaarlijk? We zitten in een rotsspleet in de woestijn, geen kip in de buurt. Niemand weet dat wij hier zijn...

Ma: En de prairiehonden dan? En de slangen? Andere rovers? Wat moet ik nou zonder jullie? Is dat hoe je je moeder behandelt na zoveel liefdevolle jaren van goede opvoeding?

Fred: Kalm maar ma, we laten je niet alleen...Waarom zo'n haast? We kunnen toch ook even rustig afwachten tot de stad weer opbloeit, en dan weer toeslaan? We hebben toch zat fortuin opgebouwd ondertussen?

Ma: Pff. We hebben nog maar achtentwintig goudstaven, dertien parelsnoeren, tweeënveertig gouden ringen, negenentachtig portemonnees, tweeduizendvierhonderdachtentachtig duiten en drie paarden! En die hebben ook niet het eeuwige leven.

Eddie: En de os en de schapen dan?

Berrie: En de schapen dan?

Ma: Het laatste schaap zit in de stampot en de os is ook al twee weken dood. Licht achter, ik moet hem nog villen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto